

Vertelling

De schooltuin

'Fijne vakantie. Maaïke geeft haar buurmeisje Karin een stevige zoen op haar wang. 'Vergeet je mijn schooltuin niet?' 'Nee, joh! Ik vind het veel te leuk', antwoordt Karin. Ze zwaait en loopt terug naar huis. De volgende dag pakt Karin haar fiets en even later komt ze op de schooltuin aan. Hier en daar ziet ze hele kleine groene blaadjes uit de grond komen. Dat is onkruid en omdat het nog heel klein is, kan ze het makkelijk weg schoffelen. Snel trekt Karin groene blaadjes uit de grond en legt ze op een hoopje. Na een kwartiertje vindt Karin dat ze genoeg gedaan heeft. Als ze achteromkijkt, ziet ze nog aardig wat groene blaadjes uit de grond komen. Volgende week de rest, denkt Karin. Als Karin een week later met haar broer Bart bij de schooltuin aankomt, ziet ze al vanaf een afstand dat het onkruid flink gegroeid is. 'Daar hebben we een hele klus aan om dat weg te krijgen', moppert Bart. Ze gaan flink aan de slag, maar na een poosje begint het hard te regenen. 'Kom', zegt Bart, 'we gaan naar huis.' Karin geeft geen antwoord. Stil pakte ze haar fiets. Ze is blij dat Maaïke morgen weer thuiskomt maar er knaagt ook iets in haar maag. Ze heeft er spijt van dat ze de week ervoor zo weinig gedaan heeft in de tuin. Nu staat er toch nog onkruid en ze had zo aan Maaïke beloofd voor de tuin te zorgen. Als Karin de volgende morgen wakker wordt, ziet ze de auto van de burens voor de deur staan. Als ze aanbelt, hoort ze dat Maaïke al naar de tuin is. Karins maag krimpt ineen. Er zit maar één ding op. Ze moet naar Maaïke toe. Maaïke omhelst Karin hartelijk. 'Heb je gezien hoe goed de sla en de bonen erbij staan?' vraagt Maaïke. 'Maar ben je niet boos dan? Al dat onkruid wat er nog stond. Weet je... het kwam zo...' Karin wil vertellen wat er gebeurd was. 'Ach, welnee', zegt Maaïke, 'dat was maar een beetje. De tuin ziet er mooi uit!'